Gerçek

SAYI: 89 30 NİSAN 1979 FİYATI: 3.5 TL.

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

* İŞÇİ SINIFININ 1 MAYIS TALEPLERİ
* SIKIYÖNETİM TEKRAR UZATILDI
* TÜRK-İŞ KONGRESİ yazısı 2. sayfada

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ŞANLI BAYRAMI 1 MAYIS

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

1 Mayıs İşçi Sınıfının Birlik ve Mücadele Günüdür

- **8 SAATLİK İŞ GÜNÜ İÇİN BAŞLAYAN BİR MAYIS GELENEĞİ BUGÜN BARIŞIN VE KARDEŞLİĞİN EGEMEN OLDUĞU, SÖMÜRÜNÜN OLMADIĞI BİR DÜNYA İÇİN MÜCADELEYİ SİMGELİYOR.**
- **1 MAYIS 1979'DA TÜRKİYE'DE İŞÇİLERİN ÖZGÜRLÜK TÜRKÜLERİNDEN KORKANLAR DEMOKRASİDEN YANA OLDUKLARINI SÖYLİYEMEZLER**

Sömürüye, zulme, gericiliğin köhnemiş saltalanına karşı işçi sınıfının 90 yıl önce başlattığı mücadele bugün 1 Mayıs'larda yeniden ve yeniden yükseliyor. Dünyanın dört bir yanında işçiler fabrikalardan meydanlara boşalıyor, işçi tulumlarıyla barışın ve kardeşliğin saflarına katılıyorlar. Daha bir maviye kesen 1 Mayıs alanlarında çarpan yürekler Vietnam'dan Angola'ya, Havana'dan Atina'ya kadar, burjuvazinin ördüğü düşmanlık duvarlarını aşarak birleşiyorlar.

Türkiye'de de işçi sınıfı, yasak zincirlerinden söküp aldığı 1 Mayıs hakkını 1976 1 Mayıs'ında Taksim Meydanı'nda coşkuya çevirmesini bildi. Yüzbinler 1977 1 Mayıs'ının hain tuzağında 37 evlâdını bıraktılar ama 1978'de sömürünün yiğitliğe direncini delip geçmesini bildiler.

90 yıl önce başlayan işçi sınıfının mücadelesi nice zor günleri aşarak bugüne geldi ama mücadele yine de kolay olmuyor. İşçiler ve emekçiler, sömürü düzenine karşı sömürüsüz bir dünya için, barış ve kardeşlik için, demokrasi ve özgürlük düşmanlarıyla mücadeleye devam ediyorlar. Soygun düzenlerinin yıkılacağından korkanlar, var güçleriyle işçilerin ve emekçilerin yolunu tıkamaya, onları çağımızın köleleri olarak çalıştırmak ve sömürmek için baskı altında tutmaya çalışıyorlar. Bu yüzden emekçilerin en temel demokratik haklarından biri olan 1 Mayıs'ı kutlamak, birlik ve mücadelesinin sevincini meydanlarda haykırmak hakkını ellerinden almaya büyük özen gösteriyorlar.

Emekçilere daha çok hürriyet ve daha çok gelir vaadederek iktidara gelen CHP'nin 1 Mayıs 1979'a damgasını vuran tutumunu emekçiler bir kez daha ve yakından gördüler. İşçilerin bayramından korkan CHP'nin onlara insanca yaşama hakkını haydi haydi çok göreceği açıktır.

1 Mayıs 1979'da yasaklar zinciri yeniden çoğalıyor. 1 Mayıs 1979'da işçiler 1 Mayıs meydanına sokulmak istenmiyor. 1 Mayıs 1979'da işçiler Ecevit Hükûmeti tarafından 1925'lerin koyu baskıları ve zulümleriyle tehdit edilmek isteniyor.

İflâs eden «umut»ların arkasında emekçi sınıfların geleceğidir filizlenen. İşçilerin özgürlük türkülerinden korkuluyorsa, onlara birlik ve mücadele günlerini kutlamaları yasaklanıyorsa, bu sömürünün korkusu, sömürünün sonu demektir.

1 Mayıs 1979'da artık binler, onbinler değil, milyonlardır zincirlerinden kurtulmak isteyenler. Milyonların gücüdür karanlığı yarıp çıkacak, emeğin olduğu her yeri 1 Mayıs alanı haline getirecek olan.

İşçi Sınıfımızın 1 Mayıs Talepleri

MHP, ÜGD ve diğer faşist kuruluşlar kapatılmalıdır.
Sıkıyönetim kaldırılmalıdır.
12 Mart Döneminde Anayasada yapılan anti-demokraitk değişiklikler iptal edilmeli, Anayasa çalışan halk yığınları yararına demokratlaştırılmalıdır.
Fikir ve örgütlenme özgürlüğünü engelleyen her türlü ceza kanunu maddesi kaldırılmalıdır.
İşçi-memur ayrımı yapılmaksızın tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı tanınmalıdır.
Siyasi Partiler ve Seçim kanunu demokratlaştırılmalıdır.
1 Mayıs işçi bayramı, 8 Mart uluslararası kadınlar günü, 10 Kasım Gençlik günü olarak kabul edilmelidir.
Seçme yaşı 18'e, seçilme yaşı 21'e indirilmelidir.
Yurt dışındaki işçilerimize seçme hakkı verilmelidir.
İdam Cezası kaldırılmalıdır.
Sağlık hizmetleri tüm yurttaşlara parasız olarak sağlanmalıdır.
Gecekondu yıkımı kesin olarak yasaklanmalıdır.
Sekiz saatlik işgünü her yerde uygulanmalıdır.
Hafta sonu tatili herkes için iki gün olmalıdır.
16 yaşından küçüklerin çalıştırılmaları yasaklanmalı, 16-18 yaş arasındakiler altı saatten fazla çalıştırılmamalıdır.
Kadın sağlığına zarar veren alanlarda kadınların çalıştırılması yasaklanmalıdır.
Kadın erkek ayırımı yapılmadan eşit işe eşit ücret ödenmelidir.
Ne sebeple olursa olsun işçinin ücretinden kesinti yapılması yasaklanmalıdır.
İşçilerin işten çıkarılmalarına, işyerlerinde işçilerden seçilmiş disiplin kurulları kararı dışında kimsenin yetkisi olmamalıdır.
Asgari ücret her yıl yeniden ve yaşama standartlarını karşılayacak şekilde saptanmalıdır.
İşsizlik sigortası kurulmalıdır.
Genel Grev ve dayanışma grevi yasallaşmalıdır.
Tarım iş kanunu çıkarılmalıdır.
Lokavt yasaklanmalıdır.
Referandum hakkı kanunlaşmalıdır. Sendikamızı gizli oy açık sayımla kendimiz seçeceğiz.
Grevler hiçbir merci tarafından ertelenmemeli, yasaklanamamalıdır.
Tarım işçilerine grev ve sendika hakkı sağlanmalıdır.
Irkçı şoven milliyetçi baskılara son verilmelidir.
NATO, AET, Enerji ajansı gibi emperyalizmin bütün ekonomik, siyasal, askeri örgütlerinden derhal çıkılmalıdır.

gerçek durum — Gericilik CHP'yi Hizaya Getirdi

İktidar olduğundan bu yana tekelci parababalarına güven verme çabasından para birşey yapmayan, faşist mihrakların kaynağına gitmekten ısrarla kaçınan CHP adım, adım gericiliğin isteklerini kabul etmek zorunda bırakıldı.

Ecevit hükümeti iktidar olduğunda bir süre gerici partilerin sıkıyönetim isteklerine karşı direnmişti. Ancak bu süre içinde faşist çetelerin kaynaklarına inmemeye özen gösterdiği için faşist saldırıların cinayetlerin ardı arkası kesilmedi. Kahramanmaraş'taki faşist katliamdan sonra CHP sıkıyönetim isteklerine boyun eğdi. Bu istek aslında gericiliğin ve faşizmin isteğiydi.

Ama faşistler, gericiler tırmanmaya devam ediyorlardı. Sıkıyönetimin ilan edildiği il sayısını yeterli bulmuyorlar, özellikle doğu illerinde sıkıyönetim ilan edilmemesini eleştiriyorlardı.

Geçtiğimiz günler faşist ve gericilerin Ecevin hükümetini bir isteklerine daha boyun eğdirmesiyle sonuçlandı. Önce hükümet çeşitli mihraklar vasıtasıyla sıkıştırıldı ve Ecevit «Bölücülük» konusunda bir demeç verdi. Ardından altı bağımsız bakanın çıkışı geldi. Burjuva basını manşetlerinde «bölücülük» konusunu işlemeye başladılar. İki aylık süresinin bitimi yaklaşan sıkıyönetimin doğu illerine de teşmil edilmesini isteyen seslere CHP de katıldı.

Şimdi sırada MHP'nin sıkıyönetimin tüm yurda yayılması isteği, önde gelen demokratik kitle örgütlerinin kapatılması isteği yeralıyor. Dümeni gericiliğe kaptırmış olan CHP'nin nerede durabileceği belli değildir.

Önümüzdeki süreç Ecevit hükümetinin tarihe yeni bir Nihat Erim hükümeti olarak geçip geçmeyeceğini belirleyecek gelişmelere gebedir.

Ama Nihat Erim'ler gider. İşçi sınıfı ve emekçilerin bağımsızlık - demokrasi - sosyalizm mücadelesi kalır. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın.

Sıkıyönetim Tekrar Uzatıldı

- **6 İLDE DAHA İLAN EDİLEN SIKIYÖNETİMİN KAPSAMI DA GENİŞLETİLDİ.**
- **SIKIYÖNETİM İLAN KARARI MECLİSTEN CHP VE MHP'NİN OYLARIYLA GEÇTİ.**

Bakanlar Kurulu'nun sıkıyönetimin 2 ay daha uzatılmasına ilişkin önergesi TBMM ortak toplantısında çoğunlukla kabul edildi. 13 ilde devam etmekte olan sıkıyönetime ilâveten, 6 Doğu ilinde daha sıkıyönetim ilân edildi. Ayrıca, «bölücülük» konusunda da eklenmesiyle, sıkıyönetimin ilân ediliş gerekçesi genişletildi.

TBMM'de yapılan oylamada, CHP'li ve MHP'li milletvekili ve senatörler, hükûmetin önergesi lehinde oy kullandılar. Daha başka «hesaplar» içerisinde olan AP ve MSP'ye mensup milletvekilli ve senatörler önerge aleyhinde oy kullanırlarken, CHP ve MHP'nin aynı doğrultuda oy kullanmaları, bir zamanların özgürlük vaadçisi CHP'nin nereden nereye vardığını gösteren çarpıcı bir örnektir.

İşbaşına geldiğinden beri faşizme karşı ciddî ve tutarlı bir mücadele içerisine girmeyen sosyal demokrasi, bugün faşist Milliyetçi Hareket'in istekleri doğrultusunda davranmaya başlamıştır. Sosyal demokrasinin inatla sürdürdüğü tekelcilerin çıkarlarına toz kondurmama politikası, onun gerici - faşist güçlere adım adım teslim olması sonucunu doğurmuştur. Sosyal demokrasinin basiretsiz politikası, bir yandan emekçilere daha fazla kemar sıktıracak «önlemler»i gündeme getirirken, bir yandan da demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanması, hatta bir kısmının tümüyle rafa kaldırılması çabalarına âlet olmasına yol açmıştır.

Başta işçi sınıfı sosyalistleri olmak üzere, tüm demokrasi güçleri, sıkıyönetimin faşizme karşı bir «çare» olmadığını ve hiç bir zaman da olmayacağını ta başından itibaren savunmuşlardır. Sıkıyönetim ilânından bu yana gelişen olaylar da, demokrasi güçlerinin görüşlerini doğrulamıştır. Ne var ki, tarihsel miyopluğu giderek körlüğe dönüşen sosyal demokrasi, halk güçlerinin tüm uyarılarına kulaklarını tıkamış, faşizme karşı birlikte mücadele çağrılarına inatla sırtını çevirmiştir. Bu yüzden de iyice güçsüzleşen sosyal demokrasi, gerici faşist güçlerin demokrasi düşmanı emelleri karşısında boyun eğmiş, teslim olmuştur. Görüldüğü gibi, sıkıyönetimin hem kapsamı genişletilerek, hem de yaygınlaştırılarak yeniden uzatılması, sosyal demokrasinin izleyegeldiği basiretsiz politikasının bir ürünüdür.

Demokrasi güçleri, bilinçli, kararlı ve her şeyden önemlisi birlik hâlinde verecekleri mücadeleleriyle, bu zor günleri de alınlarının akıyla aşmasını bileceklerdir.

AMERİKAN SARI SENDİKACILIĞININ ŞAMPİYONLARINDAN SONRA

TÜRK-İŞ KONGRESİNDEN DAHA SAĞ BİR YÖNETİM ÇIKTI

- **TÜRK-İŞ GENEL BAŞKANLIĞINA İBRAHİM DENİZCİER, GENEL SEKRETERLİĞE YENİDEN SADIK ŞİDE SEÇİLDİ.**
- **SOSYAL DEMOKRAT SENDİKACILARIN KARARSIZ TAVIRLARI AP VE MHP YANDAŞLARINA YARADI.**

Türk-İş'in 11. Genel Kurulu yer yer sert tartışmalara sahne olduktan sonra gerici kesimin yönetimi ele geçirmesiyle sonuçlandı. Yıllardır Kongre öncelerinde aday olmayacağını açıklayan ama yönetimden bir türlü vazgeçmeyen Halil Tunç'un bu defa kararını uygulamaya geçirmesi yönetim için aday iki listenin çıkmasına yol açtı. Sosyal demokrat sendikacıların başkan adayı Kemal Özer seçimleri kaybederken, AP ve MHP eğilimli sendikacıların adayı İbrahim Denizcier başkan seçildi. Bu sonuç, yıllardır işçi sınıfının mücadelesini Amerikan tipi sarı sendikacılıkla köreltmeye, etkisizleştirmeye çalışmanın doğal sonucudur. Ama kongrede sosyal demokrat eğilimlerin de önceki kongrelere göre daha güçlü bir biçimde ortaya çıktığı göz önünde tutulursa, gericilerin hakimiyetinin pek de uzun sürmeyeceği söylenebilir.

Kongre, sınıf mücadelesini inkâr edenlerin daha da güçlenmesiyle sonuçlanırken, cılız da olsa işçi sınıfının mücadele sesinin Türk-İş'te yükselmeye başladığını gösteriyor.

Seçimlerin sonuçları, uzlaşmacılığın ötesinde, işçilerin mücadelesini satma çabalarının süreceğini gösteriyor. Ge nel Teşkilâtlanma Sekreterliğine sosyal demokratların listesinden seçilen Orhan Erçelik'in sözleri gericiliğe prim vermektedir. «Hedefimiz sınıf çatışması değil, sınıflararası dengedir.» Ancak, diğer sosyal demokrat sendikacıların seçimlerden sonraki konuşmalarına bakılırsa, Türk-İş içindeki mücadele sürecektir. Kaldı ki, toplumsal muhalefetin gelişme düzeyi ve bundan Türk-İş tabanının da sürekli etkilenmesi, bu mücadeleyi gerektirmektedir. Sosyal demokrat sendikacılar, tabanın eğilimlerini kararlı bir biçimde savunmak istiyorlarsa, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesini bir bütün olarak değerlendirmek zorundadırlar. Aksi halde savundukları görüşler sözde kalmaya mahkûmdur.

Gitti Tunç...

Geldi Denizcier.

Türk-İş Kongresi, sarı sendikacılıkla haşist sendikacılığın ittifakını tamsil eden bir yönetimin işbaşına gelmesiyle sonuçlandı. Ancak bu gelişme, tabandaki mücadeleyi keskinleştirecek, sermaye yanlısı politikanın iflâsını hızlandıracaktır. Çünkü sürekli ekonomik ve siyasal baskılar altında iflâsını hızlandıracaktır.

Sosyal demokrat sendikacılara düşen görev, Türk-İş'in demokrasi güçleri arasında tutarlı biçimde yer almasına çalışmaktır. Bu ise, işbaşına gelen gerici yönetimle tabandaki işçiler arasındaki mücadeleyi güçlendirmek, ona katkıda bulunmakla olacaktır. İşçi sınıfının mücadelesi karşısında tarihi sorumluluk duyanlar ilkeleri ni kesin olarak koymalı, kararlı bir tavır içine girmelidirler.

DEVRİMCİ TOPRAK-İŞ İSKENDERUN ŞUBE BAŞKANI İLE SOHBET

«İşçiler Sigortasız.. Emeklilik, Yıllık İzin Yok..»

Gerçek İskenderun Muhabiri Rızkullah Uysal

Türkiye'de ilk balıkçı grevi 2,5 ay süre ile 1977 Temmuzunda İskenderun'da gerçekleşmişti. Ancak İskenderun İş Mahkemesi grevi «kanunsuz» bularak kırmıştı. Grevden sonra trol tüccarları ve işverenler işçilerden daha çok korkmaya başladı. Grevde istenen ücret artışları sağlandı. Geçen yıl ve bu yılın başında da ücret artışları oldu. Şimdi aylık 4 bin lira. Bu hayat pahalılığında değil aile beslemek, bu aylıkla giyinmek bile mümkün değli.

Ya diğer sorunlar? Saymakla bitmez balıkçının çilesi!

Devrimci Toprak-İş İskenderun şube başkanı N. Yıldız sorularımızı cevaplıyor:

«Arkadaşların balıkçı mı, hammal mı oldukları belli değil. Balıkçılar karada da çalıştırılıyor. Su, mazot, kumanya, buz gibi eşyaları yerinden yükleyip rıhtıma indiriyorlar. Sonra rıhtımdan ambara yerleştiriyorlar. Bu işler karada çalışan emekçi kardeşlerimize verilmelidir. Ama patron bu masrafı kârdan düşürmüyor.

İşçiler sigortasız. Herkes kendi aylığından tedavi olur. Deniz işçisinin sonunun romatizma, siyatik, felç olduğunu herkes bilir. Emeklilik de yoktur. Bunlar bir yana balıkçılar kanunen mevsimlik işçi sayıldıkları için 15 Nisan, 15 Ağustos arası işsizdirler. Gene gurbetin yolu görünür işçilere: Pamuk çapasına, hallere, inşaatlara, kuma... işçiler sigorta ve emeklilik istiyorlar, iş güvenliği istiyorlar. Aylık izin üç günden sekiz güne çıkarılmalıdır. Balıkların yumurtlama zamanı yıllık izin sayılmalıdır. İşçiler tüm bunları biliyor ve istiyorlar. Elde edeceklerdir de. İskenderun'daki balıkçıların yüzde 95'inin Samandağı Tekebaşı ve Meydan köylüleri olmaları birbirlerinin komşusu, hası, dostu olmaları daha da yakınlaştırıyor onları.

Yalnız Devrimci Toprak-İş Sendikası grevden sonra bizimle ilişkiyi kestiği için yasal prosedürü yürütemiyoruz. Dileğimiz sendikamızın biz balıkçılara tekrar yetki vermesi.»

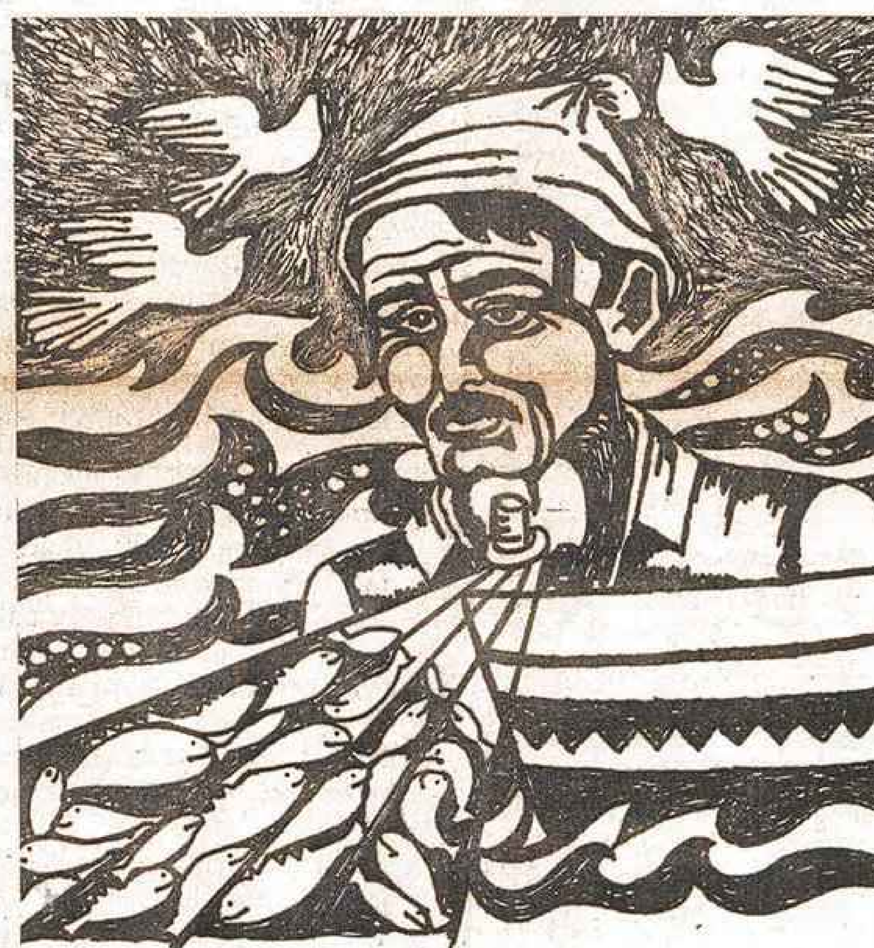
BALIKÇILARLA SOHBET

Bir Dokun Bin Ah Dinle!

Şaban Uğur — «Ben de birçok arkadaş gibi tezkeresiz çalışıyorum. Hesabımı kesip çıkacağım. Daha doğrusu «yatağımı sardıracaklar.» Tarsus'ta iş arayacağım. Bulamazsam Samandağ sahillerinde kum çekeceğim. Gelecek yıl tekrar limana gelip iş arayacağım. Bence gelecek yıl bugün aldığımız aylığın iki katını almalıyız.»

Abdullah Uysal — «Babam bana ağ ustalığını öğretti. Yaşım müsait olmadığı için (18 yaşındayım) bana tezkere vermezler. Tezkerem «usta gemici» olsaydı aylığım şimdikinin iki katı olurdu. Halbuki miço aylığı ile iğnecilik yapıyorum. Bence tezkere mecburiyetini konmalı, çocuk işçiler çalıştırılmamalı. 15 yaşımdan beri burada çalışırım. Bunun ne demek olduğunu bir ben bilirim, bir de meslektaşım çocuklar. Patronların gözüne girmiş reisler, kaptanlar tayfayı fazla çalıştırmanın karşılığını devamlı aylıkla alıyorlar. Onların defteri dürülmez. Gelecek yıl da aynı yerde çalışırlar. Biz ise diğer tayfalar gibi yeniden iş isteriz.»

Galip Işık — «8 ay az uyuyup çok çalıştım. Islaklıktan, soğuktan hastalandım. Şimdi işsizim. Aldığım ücretle ailemi zar zor geçindirdim. Bir tek kuruş biriktiremedim. İşsiz kalacağım süre içinde boğaz tokluğuna Çukurova'da kazma sallayacağım. Hem bu sefer tüm aile. Birgün gelecek işsiz kalma korkusundan kurtulacağız. Balıkların yumurtlama döneminde de aylığımızı alacağız. Tabii ki bu kolay olmayacak. En başta birleşmek lâzım.»

Mazot Kuyruğunda Bekliyenlerin Sesi

Boğazlıyan Gerçek Muhabiri

Bunca Çile Yetmeli Artık!

Yapılan zamların emekçi halkımızı daha da yoksullaştırması yetmiyormuş gibi, bir de halkımız tarlasını sürebilmek için günlerce mazot ve benzin kuyruklarında çileli ömrünü doldurmaktadır.

Birsürü vaadlerle iş başına gelen burjuva partileri emekçi halkımıza yoksulluktan, çileden, kuyruktan, zulümden başka bir şey getirmemiştir.

Bunun bir örneği de Boğazlıyan'da görüldü. Gerçek muhabiri arkadaşımız mazot kuyruğunda soğukta bekleyen emekçi halkımızla konuştu.

GERÇEK: İsminizi öğrenebilir miyim?

YANIT: Cemal Üçöz.

GERÇEK: Nerelisiniz?

YANIT: Başhoz köyündenim.

GERÇEK: Kaç saattir kuyrukta bekliyorsunuz?

YANIT: 12 saattir. Senin anlıyacağın geceden beri.

GERÇEK: Kaç litre mazot alabiliyorsunuz?

YANIT: 100 litre.

GERÇEK: Bu mazot size kaç gün yetiyor?

YANIT: 6 saat anca yetiyor.

GERÇEK: Köyden kasabaya gelişiniz kaç saat sürüyor?

YANIT: Gidiş geliş 2 saat sürüyor. Bir de sabaha kadar mazotun gelmesini bekliyoruz.

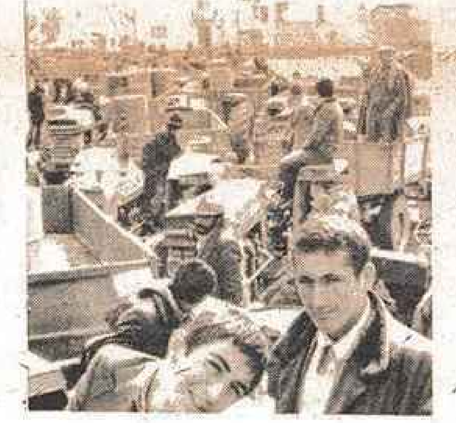
GERÇEK: Peki sabaha kadar niçin bekliyorsunuz?

YANIT: Sıra geldiğinde bulunmadığımız zaman mazot alamıyoruz. Bir daha sıraya girmek çok uzun zaman alıyor, mazotun gelip gelmeyeceği belli olmuyor.

GERÇEK: Mazot sıkıntısının size ne gibi zararları oluyor?

YANIT: Canım gardaşım, bizim her şeyimiz mazotla oluyor, mazot olmadığı zaman hiç bir şey yapamıyoruz. Pancar, mercimek, şemşamerimiz ekilecek kaldı. Yani her bir şeyimiz durdu. Eğer bu mazot sıkıntısı devam ederse bu kışa ne edeceğimizi bilemiyoruz.

Allah yardımcımız olsun...

Gerçeğe mektup

Biz Suudi Arabistan'da çalışan emekçileriz. Burada tam sömürü düzeni içinde bulunuyoruz. Sosyal hakkımız olan çocuk parası, sigorta primi ve ikramiye haklarımızı aramak için patron huzuruna çıktığımızda hemen Türkiye'ye gönderme tehdidi ile karşılaşıyoruz. Hani herkes biliyor ki şu anda Türkiye'de işsizlik, pahalılık var. Velhasıl kelâm bir fistanlı patronun köleliğini yapıyoruz. Soruyorum, acaba bu allahın cehennemi, sıcak çöllere aç karnını doyurmak için gelen bu garip insanların haklarına ve acı feryatlarına devlet denen şu hükümet ne zaman kulak verecektir? Sayın Başbakan, Adana, Kuruköprü mevkiinde şu anda Suudi Arabistan'da çalışan emekçilerin sorunlarına üç ay içinde çözüm yolu bulup rahat ettireceğiz diye söz vermişti. Sayın Başbakan bize mi, yoksa Kuru Köprü mevkiinde bulunan binalara mı vermişti bu sözü? Biz iki senedir sabır ve azap içersinde bekliyoruz. Halbuki Kuruköprü mevkiine ne umutlarla koşmuştuk. Ne umutlarla hep bir ağızdan candan gelen bir sesle Baba Ecevit, Baba Ecevit tempolarıyla gırtlaklarımızı patlatmıştık. Fakat ne yazık ki hep aldanmışız. Yurt dışında çalışıyoruz. Adı büyük, fakat gelsin ceplerimize baksın beş para yoktur. Çünkü olamaz. Bir kilo şeker 20 lira. Bir kilo sabun 60 lira. Ben günün tam oniki saatini hararet derecesi 45'den aşağı düşmeyen bu allahın çölünde geçiriyorum. Fakat dürüstüm. Her kime söz verdimse yerine getirdim. Yalana, palavraya karnımız tok. Bize yepyeni bir düzen gerek. Herkesin eşit olduğu bir düzene varmak için ölünceye kadar mücadeleden vazgeçilmeyecektir. Aç karnına ölmektense, mücadele vererek ölmek daha evlâdır.

Akşam olunca haberleri dinliyoruz. Sayın Süleyman, Ecevit'e, sayın Ecevit, Süleyman'a atar dururlar. Hep birlikte o güzelim Türkiyemizi uçuruma atıyorlar. Birisi komando besler, kimisi yurtları boşaltır. Kimisi üniversiteleri kapatır. İlerici genç evlâtlarımızı tahsil hayatından men ederler.

Ne zaman bitecek bu emekçilerin çilesi?

Benden selâm olsun ana vatandaki ilerici gençlere, bilginlere, öğretmenlere, emeğini savunan tüm emekçilere.

Selâm, selâm sosyalizme.

Adının açıklanmamasını isteyen bir işçi.

FAŞİST SALDIRI VE PROVOKASYONLARIN ARDI KESİLMİYOR

- **FAŞİSTLER YOZGAT'TA TERÖR YARATTI**
- **KOMANDOLAR MANİSA'DA KÖY KAHVESİNE SİLAHLI BASKIN YAPTILAR**
- **İSTANBUL'DA TÖB-DER ÜYESİ CELAL ÇELİK ÖLDÜRÜLDÜ**

CHP hükümetinin faşist saldırılar karşısındaki kararsız ve basiretsiz politikası faşist hareketi azgınlaştırmaktadır. Faşist milliyetçi hareketin sıkıyönetimi bütün ülkede yaygınlaştırma planlarının bir parçası olarak saldırılarını köy kahvelerine kadar tırmandırmaları bunu kanıtlamaktadır.

MHP'nin Yozgat mitinginin ardından düzenlenen saldırılar, yeni bir K. Maraş katliamı yaratma özlemini açığa vurmaktadır. 30 kadar işyerini tahrip eden faşist militanlar, CHP, Halkevleri, Köy-Koop. gibi kuruluşların çalışma yerlerine saldırmışlardır.

Manisa'da Saruhanlı ilçesine bağlı Gözle köyü de faşistlerin saldırısına uğramıştır. Yaylım ateşi açtıkları kahvede Halil Turan'ı öldüren saldırganlar, Ahmet Turan ve Esen Karaca'yı da ağır yaralamışlardır.

İstanbul'da TÖB-DER üyesi öğretmen Celâl Çelik evinden çıkarken kendisine ateş açılmış ve öldürülmüştür. Faşistlerin katlettiği Celâl Çelik, geçici bir süre TÖB-DER Aksaray Şube Başkanlığı da yapmıştı.

Öte yandan Yozgat olayları ve faşist saldırılar konusunda geniş bir açıklama yapan TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, hükümetin kararsız tutumunu eleştirmiş, faşist milliyetçi hareketin planlarına dikkat çekmiştir.

ÖZÜR

Geçen sayımızda Aysel Aydın imzasıyla «Bugün 23 Nisan» başlıklı bir yazı yayınladık. Bir okuyucumuzun gönderdiği bu yazının Çetin Altan'a ait olduğunu daha sonra öğrendik.

Bir dikkatsizlik sonucu, gazetemiz GERÇEK'in dostu olmayan bir kişinin sahtekârlığına alet olduğumuz için okurlarımızdan özür dileriz.

GERÇEK

MERSİN'DE DEMOKRASİ VE ÖZGÜRLÜK MİTİNGİ YAPILDI

- **KURTULUŞ ANITI ÖNÜNDE BAŞLIYAN MİTİNGE KATILAN SIYASI VE DEMOKRATİK KURULUŞLAR İŞSİZLİĞE, PAHALILIĞA, SÖMÜRÜYE VE FAŞİZME KARŞİ SLOGANLAR ATTILAR.**

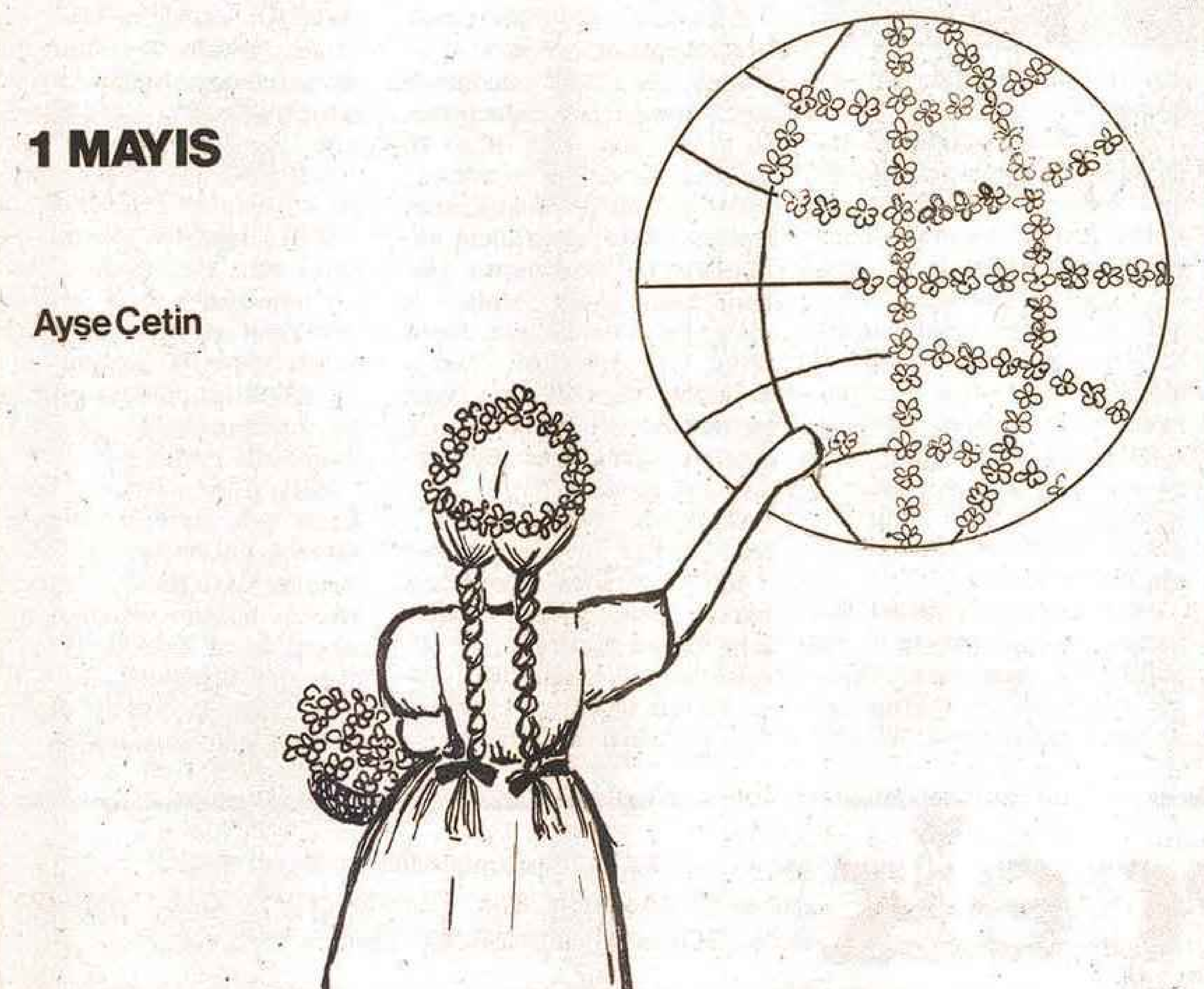
TSİP, TİP MADEN-İŞ 10. Bölge Temsilciliği, Petrol-İş, Hürcam-iş, Sosyal-iş, Aster-iş, Çağdaş Hukukçular Derneği, DKB, İKD, Tüs-Der, Tüdet, SGB, İGD, Genç Öncü kuruluşlarının katıldıkları miting 14 Nisan 1979 Cumartesi günü saat 14.30 da Kurtuluş Anıtı önünde başlamış, sahil bulvarı izlenerek cumhuriyet alanına gelinmiştir.

Yaklaşık beş bin kişinin katıldığı mitingte, Amerikan emperyalizmine, faşizme, sıkıyönetime, işsizliğe ve sömürüye karşı sloganlar atılmış, TSİP, TİP, İGD'den birer temsilci konuşmalar yapmışlardır.

Konuşmalar sırasında, İGD adına konuşan kişinin, artık demokrasi güçlerinin somut bir talebi haline gelen «birlik» politikasını eleştirmesi, miting alanındaki kitlelerce hoşnutsuzlukla karşılanmıştır. TİP adına yapılan konuşma olumlu ve birliği gözeten nitelikteydi. TSİP adına konuşan Veli Gürcan'ın bilimsel, coşturucu, bağımsızlık ve demokrasi güçlerinin birliğini vurgulayan sözleri beğeniyle alkışlanmıştır.

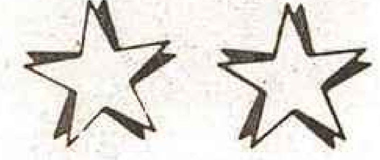
Tertip komitesinin saptadığı sloganların dışına çıkarak, disiplinsizliğini bir kez daha kanıtlayan İGD'nin dışında, olumsuzluk getiren herhangi bir olay olmamış, and içildikten sonra, işçi sınıfına yaraşır bir disiplin içinde, miting alanı boşaltılmıştır.

DÖNDÜ BABACAN - MERSİN

1 MAYIS

Ayşe Çetin

MHP'NİN YERİ

Maocu TİKP'in Genel Başkanı Doğu Perinçek, MHP dışındaki partilerin bir Milli Birlik hükümeti kurmalarını önermiş.

Böyle bir hükümete oldu olacak MHP de girsin, o niye yok? diyenler var.

Şunun için ki, MHP'den kalan yeri TİKP dolduracak!

gedik taşı

BİZİM SINIF

Seydali

KOCAELİ'DE SIRA KAZLI DERİ'DE

İlerici Deri-İş Yetki Aldı

İzmit Muhabiri
Tenziye ACAR

İşte, tekelci burjuvazinin Kocaeli'de DİSK'e bağlı sendikalara saldırısı ve tezgahladığı oyunlar.

Kazlı Deri'de DİSK'e bağlı İlerici Deri-İş Sendikası her türlü engellere rağmen toplu iş sözleşmesi yetkisini aldı.

Ancak gözü dönmüş işveren, her türlü entrika ile çoluğunu, çocuğunu, kapıcısını, temizlikçisini grev oylamasına getirerek greve hayır çıkardı.

Faşist MİSK'e bağlı Türk Deri-İş Sendikası toplu sözleşme yaptı. Kazlı Deri'nin içinde ayrı işyeri olan konfeksiyon bölümünde 86 kadın işçi sendikalarından kopmayıp direndiler. İşveren toplu sözleşmeyi 8 aydır sürekli erteledi. Ve işverenin niyetleri artık ortaya çıkmıştı; LOKAVT.

86 kadın, genç kız, ana açlığa mahkûm. 86 yiğit işçi haklarını almak için, işlerine dönmek için kurarlar çadırlarını ve asarlar «Lokavt hak değil, Anayasal Suçtur» pankartını.

Ve gece gündüz, yağmur demeden nöbet tutmaktalar. İşte bu yiğit işçilerden, bu onurlu analardan direniş yerinde olanlarıyla söyleştik;

GERÇEK: Direnişe çıkma nedenlerinizi bir kez de sizden dinleyelim.

YANIT: İşe başladığımızda 1 senelik iş akdi imzaladık. Hiç bir sosyal hakkımız yoktu. Sadece asgari ücret alıyorduk. İşveren 2. sene yine 1 senelik iş akdi imzalatmak istedi. Bizler imzalamak istemedik. İşveren çeşitli baskılarla çoğunluğa imzalattı. Bunun üzerine biz de imzalamak zorunda kaldık. Bundan 3 ay sonra sendikalı olduk. MİSK'in örgütlenmesini önlemek için protokolle sözleşmeyi uzattık. Fakat işveren MİSK'ten yana tavır alarak bizim de bu sendikaya geçmemiz için baskılar yaptı. Biz direnince kısa süreli protokol yapıldı. Çeşitli sosyal haklar aldık. 2-3 sendikanın 3 sözleşmede aldığı hakları DİSK'e bağlı sendikamız bir protokolde aldı.

8. ayın birinde sözleşmeye oturduk. İşveren sözleşmeyi çeşitli sebeplerle uzattı. Biz bunun üzerine işi yavaşlattık. Yetkili olmayan sendikaya 110 verdi, bizim yetkili sendikamıza çok az verdi. Bu arada sipariş almaya başladı. Ve 21 gün evvel Lokavt ilân etti. Bizlere işveren «sizleri çıkarıyorum ama iş olduğu an sizleri tekrar geri alacağım» diyordu.

Biz lokavt ilân edildikten 1 gün sonra buraya geldik. Önceki gün direneceğimizi duyan işveren «kadın işçiler fabrikaya saldıracak» diyerek jandarma çağırmış. Bütün kamuoyuna bizleri suçlayan, kötüleyen demeçler vermiş.

Biz bütün bunlara rağmen 20 gündür direniyoruz ve sonuna kadar da direneceğiz.

GERÇEK: Fabrikada şu an kaç işçi çalışıyor?

YANIT: MİSK'in örgütlü olduğu imalât bölümünde 350 işçi çalışıyor.

GERÇEK: Bugüne kadar ne gibi olumsuzluklarla karşılaştınız?

YANIT: Çadırlarımızı kurduğumuzda su almamız gerekti. İşveren verdirmedi. Daha sonra kendisiyle görüştük, şimdi kapıdan içeriye girmeksizin bekçilere aldırabiliyoruz.

Bir de işçiden yana olduklarını söliyen bir takım kişiler gelip DİSK'e karşı propaganda yapmaya kalktılar. Bunu da kniettik. Yeni bir müdür kararı var. Fabrika kapısının yanındaki direniş yerinde yani fabrikanın önünde işçi arkadaşlarımızla konuşmamız yasaklanmış.

GERÇEK: Nöbetlerde ne gibi çalışmalar yapıyorsunuz?

YANIT: 1 Mayıs'a hazırlanmaya başladık. Daha önce çeşitli kitaplar okuyorduk. Şimdi ağırlık 1 Mayıs'ta. Bunun dışında çalışan işçilerin vardiya giriş ve çıkışlarında horonlar tepip marşlar söylüyoruz. Çünkü moralimizin yükseldiğini göstermek zorundayız. Hatta geçen gün yoğmurun altında sırılsıklam olduk. Yağmur dindi biz onun üzerine çadırımıza döndük.

GERÇEK: Direnişçi kadın işçiler olarak gazetemize neler söylemek istersiniz?

YANIT: Sonuna kadar direnmekte kararlıyız. İçerde 350 erkek çalışırken biz 86 kadın burada direniyoruz. Bir kısmımız evli çocuklu, hatta bir kaçımızın babası veya abisi Genel-İş grevinde. Buna rağmen direneceğiz. Sendikamıza güvenimiz sonsuz. Bizlerin bu durumuyla ilgilendiğiniz için sonsuz teşekkürler.

GERÇEĞİN DİLİ

Maocular Gericiliğin İzinde

1 Mayıs'ın 1976'dan beri Taksim 1 Mayıs Alanında kutlanmasının gelenekleşmesi işçi sınıfımızın önde gelen amaçlarından biridir. Demokrasi güçleri, 1 Mayısların Taksim'de kutlama kazanımını gelenek haline getirmek için onlarca şehit verdi.

İşçi sınıfının uluslararası dayanışma günü, burjuvaziye karşı ileri taleplerini dayatma günü olarak, işçi sınıfının yılmazlığını ve mücadele gücünü kanıtlama günü olarak 1 Mayıslar tüm dünyada önem taşır. 1979'da burjuvazi, işçi sınıfımızın 1 Mayıs'ı Taksim 1 Mayıs Alanı'nda kutlamasının gelenekleşmesini önlemek için seferber oldu.

Burjuvaziyle her türlü işbirliğini mübah gören, 1977 1 Mayısında tezgâhlanan provakasyonun içinde yer olan Maocuların en azgın grubu TİKP, CHP'yle gerici partilerin yeni bir koalisyon hükümeti kurmalarını isteyerek bu işbirliğini doruğa vardırırken, 1 Mayıs için işçilerden utanmazca bir talepte bulunuyor: İşçiler, emekçiler, 1 Mayısı kırlarda kutlayın! DİSK'in oyununa gelmeyin!

TİKP, bu arsızlığıyla, aslında burjuvaziye hedef göstermekte ve onun hedefini az bulmaktadır. Burjuvazi, kutlamanın 1 Mayıs Alanı dışında bir yerde yapılmasına razıyken, TİKP bununla yetinilmemesini, tıpkı eskiden olduğu gibi 1 Mayısın bahar bayramı olarak sürdürülmesini öneriyor.

İşçi sınıfı ve emekçiler, burjuvaziye ve onun her türlü işbirlikçilerine rağmen 1 Mayıs geleneğinden gerilemiyecektir. Maocuların çırpınışları, her zaman olduğu gibi bu konuda da kendilerini daha çok batağa gömmekten başka sonuç vermiyecektir. 1 Mayısın bahar bayramı olduğu yutturmacası çok gerilerde kalmıştır. İşçi sınıfı ve tüm demokrasi güçleri, 1 Mayısların şanlı bayrağını yukarda tutmak için tüm gücünü koyacak, Maocu gericilere ders vere vere ilerleyecektir.

TSİP İZMİT İL MERKEZİNİN AÇIKLAMASI

KAZLI DERİ İŞÇİLERİNE UYGULANAN LOKAVT KANUNSUZDUR

Son günlerde ızmıt DMO LASSA ve Belediye işçilerine karşı işverenlerin oyunları yoğunlaşırken, Kazlı Deri fabrikasında bu oyunların yeni boyutlar kazandığı görülmektedir. İşveren, hiçbir yasal dayanağı olmadığı halde 80 kadın işçiyi açlığa mahkum etmek için lokavt yapıyor.

Kazlı Deri Fabrikasının konfeksiyon bölümünde faşist MİSK'in yerine DİSK'e bağlı İLERİCİ DERİ-İŞ sendikası yetki almıştır. MİSK'le işbirliği içinde olan ve işçilerin devrimci sendikaya yetki vermesini hazmedemeyen işveren, derhal lokavt yaparak kadın işçileri sokağa atmayı planlamıştır. Ancak kadın işçiler, örnek bir dayanışma içinde bu faşist uygulamaya karşı direnmektedirler.

Olayla ilgili olarak Türkiye Sosyalist İşçi Partisi İzmit İl Merkezinin yaptığı açıklamada özetle şöyle denilmektedir:

«Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak Kazlı Deri patronunu işçi düşmanı olarak niteliyoruz. Direnişteki işçi kardeşlerimizi sonuna kadar destekliyeceğiz. Tüm demokrasi güçlerini, Kozlı Deri'nin yiğit kadın işçilerinin yanında aktif olarak yer almaya çağırıyoruz. İşçi sınıfı üzerinde oynanmak istenen oyunlar demokrasi kalelerinin güçbirliğiyle mutlaka kırılacak, işçi sınıfının ve emekçi halkın kurtuluşu kendi elleriyle olacaktır.»

ÇERKEZKÖY PROFİLO'DA İLERİ ADIMLAR

- FAŞİST SENDİKACILIĞI ALT EDEN İŞÇİLER SINIF VE KİTLE SENDİKACILIĞINI HAYATA GEÇİRİYORLAR.

Çerkezköy Profilo işçileri aylardır çetin bir sınav veriyorlar. İşyerinde örgütlü bulunan faşist sendika Türk Metal-İş'e karşı kararlı bir mücadele yürüten işçiler, sonunda bu sendikanın etkinliğini yıktılar. DİSK'e bağlı Maden-İş'te birleşen işçiler, işyerindeki yetkiyi devrimci sendikanın almasını sağladılar.

Geçtiğimiz günlerde Çerkezköy PEG ve Penko'da imzalanan toplu sözleşmeler, işçilerin mücadelesinin zaferle sonuçlandığını belgeliyor. Profilo işçileri, önemli ekonomik ve demokratik kazanımlar elde ettiler. Ücretlerdeki artış, birinci yıl 17,5 lira. ikinci yıl 19 lira olarak belirlendi. Yakacak yardımının yılda 7000 lira olarak saptandığı toplu sözleşmede, işçilerin dini bayramlarda 2500'er lira almaları kararlaştırıldı.

Patronun maşalığını yapan sarı sendikayla mücadeleleri sırasında, maceracı unsurlarla da mücadele etmek zorunda kalan işçiler, kurtuluşlarının işçi sınıfının birliğinde ve sosyalizmde olduğunu her gün biraz daha kavradıklarını söylüyorlar.

Ankara Dikimevi'nde ASTER-İŞ'in Mücadelesi Yükseliyor

- DİKİMEVİ ASKERİ İŞKOLU İŞÇİLERİ SARI SENDİKA HARB-İŞ'E KARŞI KARARLI BİR MÜCADELE YÜRÜTÜYORLAR
- HER YERDE OLDUĞU GİBİ BURADA DA MAOCULAR BURJUVAZİNİN DESTEK GÜCÜ OLUYORLAR

Ülkemizde son derece geri ve ağır çalışma koşulları altında bulunan işçiler, özellikle sarı sendika ağıyla kuşatıldıkları işyerlerinde daha ağır koşullara mahkûm ediliyor. Askeri işyerlerinde bu durum kendini daha açık gösteriyor. GERÇEK Gazetesi, işçilerle röportaj yaparak sarı sendika ağalarının işçileri nasıl sattığını ve onları sınıf mücadelesinden nasıl uzak tutmaya çalıştığı konusuna, sarı sendikacılığa karşı mücadele yürüten işçilerin ağzından açıklık getirmektedir.

GERÇEK: Dikimevinde çalışıyorsunuz. Dikimevi gibi askeri bir iş kollarında çalışan işçi ve emekçi arkadaşların sorunları, sendikal ve demokratik mücadelesi hakkında konuşmak istiyoruz.

İŞÇİ: Olur kardeşim konuşalım. Sorunlarımızı yazın ki, buradaki mücadelemizi dosta düşmana duyuralım.

GERÇEK: Askeri işyerine bağlı Türkiye'de ve Ankara'da ne kadar işyeri vardır?

İŞÇİ: Valla o kadarını bilmem ama, 67 vilâyetin 67'sinde vardır. ANKARA'da 94 işyeri vardır. Bunun yanında benim bildiğim İstanbul, Gölcük, Taşkızak, Mersin, Kayseri, Sivas, Zonguldak'ta var.

GERÇEK: Bu işkolunda Türkiye'de ve Dikimevinde ne kadar işçi çalışmaktadır?

İŞÇİ: Türkiye'de bu işkoluna bağlı 36 bin sendikalı işçi vardır. Dikimevinde ise 1100 işçi çalışmaktadır.

GERÇEK: Çalıştığınız yerde ne kadar ücret alıyorsunuz?

İŞÇİ: 4200 lira alıyoruz. Aralık ayından bu tarafa 3000 - 3200'e talim ediyoruz. Çünkü bize anlıyamadığımız iş veriyorlar. İşyerinde grup olarak çalışıyoruz. Ücretlerimiz çok düşük. Onun da yarısı vergiye gidiyor.

GERÇEK: İşyerinde hiç kaza oldu mu?

İŞÇİ: İşyerinde kaza şöyle olur, yani, elimizi makinaya kaptırırsak, ütüye kaptırırsak, makina ceryan kaçırmış olsa, doktora çıktığımız zaman iş kazası raporu vermiyorlar. Normal hasta gibi normal hastaneye gönderiyorlar. Meselâ geçende bir arkadaş, biri ile konuşurken baktım ki arkadaş yerde yatıyor. Daha sonra öğrendiğimize göre arkadaşı makinanın elektiriği çarpmış. Doktor, hemşire geldi, arkadaşı hastaneye kaldırdılar. Arkadaşı elektrik çarptığı hâlde işveren: «Bunlar işten kaytarmak için numara yapıyorlar» dedi. Arkadaşa bir aylık istirahat verilmesi gerekirken dört günlük istirahat verildi.

GERÇEK: İşyerinin sağlık koşullarının düzeltilmesi için ne gibi tedbirler istiyorsunuz?

İŞÇİ: Havalandırılması lâzım abi, günde en azından iki kilo yoğurt ve süt verilmesi lâzım. Tozun toprağın içinde çalışan arkadaşlara maske ve gözlük verilmesi lâzım. En çok makinaların eski olmasından iş cinayetleri olmakta. Onun için makinaların değiştirilmesi lâzım.

GERÇEK: (Bir kadın işçiye yaklaşıp sorduk.) Bacım, işyerinde kaç tane kadın işçi var? Kadın işçilerin durumu nasıldır?

İŞÇİ KADIN: İşyerinde 600 kadın işçi çalışmakta. Biz kadınların işyerindeki durumu çok kötüdür. Doğum izni dahi yasal olarak, 45 gün doğum öncesi, 45 gün doğum sonrası verilmesi gerekirken, maalesef bir kaç gün kala izin veriliyor. Bir de bakmışız ki, ertesi gün kadıncağız doğum yapmış. Böylece doğum öncesi izin yanıyor. Doğumdan 45 gün sonra işe gelen arkadaşlar, işyerinde hastalanıyor. İşveren, arkadaşlarımızı «45 gün doğum izni kullandın, yetmiyor mu» diye tersliyor. O kadar çirkef laflar ediyor ki, çoğu kez dayanılmaz oluyor. Geçenlerde doğum izni almaya giden arkadaşımızla işveren «Sen doğum makinası mısın» diye alay ediyor.

GERÇEK: İşyerinde çocuklar için kreş var mı?

İŞÇİ: Çocuklarımızın bakımı için bir kreş var ama, ona da kreş denirse. Ne doğru dürüst bir bakıcı, ne de çocukların eğlenecek bir yeri var. Sanki yetimhane: 20-25 çocuğa bir bakıcı düşüyor. Bu bakıcıların eğitim seviyeleri düşük. Çocukların hastalığından, eğitiminden, çocuk gelişmesinden anlamıyorlar. Bu kreşlere aslında çocuk sağlığı konusunda eğitim görmüş bakıcılar gereklidir.

GERÇEK: İşyerindeki sendikal mücadele hakkında bilgi verir misiniz?

İŞÇİ: Aslında işveren tarafından 18 sene önce kurulmuş bir sendika vardır. Adı Harb-İş'tir. Bu sendikanın tabelâsından başka bir şeyi yoktur. İşçilere bir şey yapmamıştır. Her işi parayla döndürüyorlar. İşçi sınıfını hiç bir zaman savunmayan, onu zincirlere vuran, işçi sınıfına ihanet eden tipik bir sarı sendikadır. Bütün gaye işçinin bir sendikası varmış gibi göstermektir.

GERÇEK: Harb-İş Sendikası Toplu Sözleşme masasına oturdu mu?

İŞÇİ: Toplu sözleşmeye girer. Kapalı kapılar ardında toplu sözleşme yaparlar. Hiç bir işçi arkadaş bundan haberdar edilmez. Toplu sözleşme başlar başlamaz bir balon uçururlar. Bir de bakmışız ki bütün işçiler satılmış, yevmiye aynı yevmiye, Üç aşağı - beş yukarı! Nitekim her toplu sözleşmede sendika, işçileri Amerikan viskisine satmıştır.

GERÇEK: 1979 yılında toplı sözleşmeniz var mı?

İŞÇİ: 29.2.1979 tarihinde toplu sözleşmesi feshedilmesi gerekirken, sarı Harb-İş, işçilerin ekonomik ve demokratik haklarını kısıtlayarak işçileri açlığa ve sefalete sürükledi. Toplu sözleşme feshedilmedi. İşkolu toplu - iş sözleşmesi feshediliyor, işyeri toplu - iş sözleşmesi feshedilmiyor. Ve bundan böyle işçileri iki yıl daha açlığa sefalete sürüklüyor. Bu mudur işçi sendikası?.

GERÇEK: Sendikaya verilen aidatlar nereye gidiyor?

İŞÇİ: Verilen aidatlarin nereye gittiğini, ne yapıldığını hiç bir işçi arkadaş bilmemektedir. Bunu bilse bilse Kenan Durukan bilir, zaten toplanan aidatlar, kendisi ve yardakçılarının kurduğu «İşçi vakfı» denilen bir kurum tarafından kesilmektedir. Maalesef bu konuda da işçi arkadaşlar hiç bir şey bilmemektedir. Milletvekili seçimlerinde Kenan Durukan seçilmek için 36000 işçiden 25'er lira kesilmiştir.

GERÇEK: Sendika şimdiye kadar hiç grev yapmış mıdır?

İŞÇİ: Yapmamıştır, nedenini bir işçi arkadaş sendika başkanına sorduğu zaman, «Kenan bey neden ücretlerimiz bu kadar düşük» dediği zaman, Kenan bey şöyle cevap veriyor: «Karşımıza yıldızlı paşalar çıkıyor. Siz olsanız ne yaparsınız?» İşçi tekrar soruyor: «Demek ki sözleşme değil, formalite icabı gözünüzü yumup elinizi uzatıyorsunuz? İşveren avucunuza ne koyarsa onunla avunuyorsunuz ve işçileri böyle avutuyorsunuz?» Ayrıca yıllardır greve girmediğimiz hâlde bizden bir aylık grev fonu keserler.

Sendikanın eğitim seminerlerinde her zaman derler ki davulla zurnayla greve gideceğiz. Nedense bir türlü davulun, zurnanın sesini duyamadık.

GERÇEK: Dikimevinde sarı Harb-İş'in işçi düşmanlığına karşı bir mücadeleniz oldu mu?

İŞÇİ: Dikimevinde işçi düşmanı Sarı Harb-İş'e karşı mücadelemiz Disk'e bağlı ASTER - İŞ Sendikası girmekle başladı. Bizim ASTER-İŞ Sendikamıza girmemizi engellemek için Sarı Harb-İş karşımıza önce işverenle beraber çıktı. Daha sonra güçleri yetmeyince, bozguncu işçi düşmanı Maocuları karşımıza çıkardılar. Ama ne Harb - İş'in çabaları, ne de bozguncu Maocu'ların çabaları, bizim ASTER - İŞ'teki mücadelemizi durduramadı. Bundan sonra da durdurmaya güçleri hiç yetmeyecektir.

Şu da kesinlikle bilinmelidir ki, ASTER - İŞ'in mücadelesi 20 bin üyesi ile Sarı Harb - İş'in duvarına vura vura güçlenecektir.

GERÇEK: Türkiye'deki Sendikal hareket hakkında ne düşünüyorsunuz?

İŞÇİ: Türkiye'de Sarı sendikaların ağalığına son verilmeli. Bütün işçi sınıfı'nın tek sendikada toplanması ve demokratik kitle sendikalarının yaratılması gereklidir.

GERÇEK: «İşçilerin birliği» deyince ne anlıyorsunuz?

İŞÇİ: İşçilerin birliği deyince tüm işçi kardeşlerimizin hep birden tüm işverenlere karşı verdiği ortak mücadele aklımıza geliyor.

GERÇEK: Dikimevindeki işçi kardeşlerimize duyurmak istediğiniz şeyler var mı?

İŞÇİ: Bize kalırsa ileteceğimiz çok şey var. Dikimevindeki bütün işçi arkadaşlarımızı Sarı Harb - İş'in ve Mao'cu bozguncuların oyunlarına karşı kararlı ve sabırlı bir mücadele için Aster - İş'in mücadele bayrağının altına çağırıyoruz.

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: TEKŞEN OFSET Baskı Tarihi: 30 Nisan 1979